

[Alfred Jensen.]

være utilfredse med saadan Afspadsring, fordi den forringede deres Leveniveau. Det er, hvad jeg tidligere har sagt, derfor en Fejl, at der ikke var taget Sigte paa at give nogen Udligning for de Løntab, store Grupper af Arbejdere led ved Overarbejdets Afskaffelse. Men dette Problem kan ordnes nu ved Overenskomstforhandlingerne, og jeg haaber, at naar de er afsluttet, vil der være skabt Udligning for dem, der har lidt særlig store Indtægtstab som Følge af Overarbejdets Afspadsring.

Flere ærede Medlemmer, der har haft Ordet, har ytret en rørende Omsorg for de Arbejdere, som har lidt Indtægtstab som Følge af Overarbejdets Afspadsring. Det er ganske vist fremhævet, at det ikke drejer sig om ret mange, men jeg synes paa den anden Side, at man ogsaa maa se paa de Tusinder, det her drejer sig om, i Øjeblikket maaske 170 000 arbejdsløse, som ogsaa har lidt Skaar i de Beregninger, de har anstillet. Hvor mange af disse Tusinder har ikke opstillet deres Udgiftsbudget paa Grundlag af Forventningen om større Indtægter, har købt Hus og har sat sig for større Udgifter, som de, hvis de fortsat havde Arbejde, vilde være i Stand til at bestride, men som de ikke har Mulighed for at klare, i det Øjeblik Afskedigelse finder Sted? De er i hvert Fald haardere ramt end de, der nu maa afspadsere Overarbejde. For dem er de økonomiske Forhold meget mere anspændte, end de er for den Kategori, som har været omtalt saa rørende her.

Vi kan ikke give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning. Vi synes ikke, der er nogen Grund til at skride ind over for den Lov, som nu begynder at virke. Vi mener tværtimod, at der burde skrives videre ad de Baner, denne Lov har anvist. I Stedet for at udskyde Lovens Ikrafttræden til 1. Oktober, burde man tage fat paa de andre Problemer, der ligger for til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Arbejdsløshedstallet er mindst, som her nævnt, 170 000. Jeg tror ikke, at det Tal helt holder Stik. Man maa være klar over, at der er Tusinder og atter Tusinder, som har været arbejdsløse en Overgang mellem Jul og Nytaar og for øvrigt ogsaa ind i det nye Aar som Følge af Statusopgørelse eller Kedel- og Maskineftersyn. Jeg ved nok, at det er hævdet, at denne Del af de arbejdsløse ogsaa er medindbefattet i Arbejdsløshedstallet, men det er ikke helt rigtigt, for der er tilgaaet Arbejdsløhedskasserne og Kontorerne Meddelelse om, at de, som er arbejdsledige som Følge af aarligt Efter-

syn eller Statusopgørelse, ikke maatte medtages i det Arbejdsløshedstal, der blev opgivet paa det daværende Tidspunkt.

Der er derfor Grund nok til at foretage noget effektivt for at komme disse mange Tusinder til Hjælp. Fagforeningsmedlemmer og Fagforeningsledere pegede paa Overarbejdets Afskaffelse som en af de Veje, hvorved man kunde hjælpe de arbejdsløse, men der har ogsaa været peget paa Muligheder paa andre Omraader for at skaffe øget Beskæftigelse. Der er, hver Gang der har været Overenskomstforhandling, fremsat Krav om Sommerferie, et Krav, som baade kulturelt og økonomisk set er berettiget, og hvis Opfyldelse i nogen Grad vilde afhjælpe en Del Arbejdsløshed. Jeg mener, at Kravet om 14 Dages Sommerferie er fuldt berettiget, og at det ogsaa maa kunne gennemføres her i Landet. Jeg har mine store Tvivl om, at det vil lykkes at gennemføre Kravet om Sommerferie ved Overenskomstforhandlingerne, og jeg har ogsaa nok set, at Ministeren har bebudet et Lovforslag om Gennemførelse af Sommerferie. Jeg vil mene, at et saadant Forslag ikke maa fastsætte en Sommerferie paa mindre end 14 Dage. Det er de Forslag, som vil fremkomme i Norge og Sverige, og det er det Krav, som Arbejderne har stillet, og det er det Krav, som er gennemført i visse Lande, f. Eks. Frankrig.

Der er et Omraade til, hvor Arbejderne har henvist til, at man har et Middel til Nedsættelse af Arbejdsløsheden, nemlig gennem en Arbejdstidsnedsættelse. Hver eneste Gang en Overenskomst staar foran sit Udløb og Fornylse, melder Spørgsmaalet sig om Arbejdstidsnedsættelse. Det er ikke alene af Hensyn til de beskæftigede, men ogsaa og hovedsagelig af Hensyn til de arbejdsløse. Kravet har naturligvis ogsaa været fremme i Aar, men der er delte Meninger inden for den arbejdende Befolkning om, paa hvilken Maade en Arbejdstidsnedsættelse skal gennemføres. Der er en stor Del, der mener, at man skal gøre det ad overenskomstmæssig Vej. Det vilde naturligvis være det heldigste, ikke mindst fordi man saa vilde sikre en Lønudligning for det Tab, som man vilde faa ved en Arbejdstidsnedsættelse, der ikke var forbundet med en Udligning. Men der er ogsaa en stor Part af Fagbevægelsens Folk, der mener, at en Arbejdstidsnedsættelse skal foregaa ad Lovgivningens Vej, og denne Opfattelse deles hovedsagelig af Fagbevægelsens Ledere.

Det vil derfor være af Interesse at vide, om der fra Regeringens Side paatænkes